

EURÓPAI TANÁCS

**Brüsszel, 2009. december 11.
(OR. en)**

EUCO 6/09

**CO EUR 6
CONCL 4**

FEDŐLAP

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	EURÓPAI TANÁCS 2009. DECEMBER 10–11.

KÖVETKEZTETÉSEK

A delegációk mellékelten kézhez kapják az Európai Tanács 2009. december 10–11-i ülésén elfogadott következtetéseket.

Az új Lisszaboni Szerződés lehetővé teszi majd az Unió számára, hogy teljes mértékben az előtte álló kihívások megoldására összpontosítson. Az elkövetkező hónapokban folytatódik a Szerződés teljes körű végrehajtását biztosító munka, különösen az Európai Külügyi Szolgálat létrehozása és a polgári kezdeményezésekre vonatkozó jogszabály elfogadása terén. Megállapítva, hogy a gazdasági helyzet a stabilizáció jeleit kezdi mutatni, az Európai Tanács hangsúlyozta, hogy amint egyértelművé válik a gazdasági fellendülés, a széles körű gazdaságösztönző politikák leépítésére vonatkozó hiteles és összehangolt stratégiákat kell kidolgozni. Az elmúlt hónapokban az EU megfelelő előrelépést tett szabályozási keretének megerősítése terén, különösen azáltal, hogy a Tanács megállapodást ért el az európai pénzügyi felügyeletre vonatkozó, alapvetően új struktúráról. Tekintettel az EU előtt álló jelentős strukturális kihívásokra, értékelni kell a lisszaboni stratégia hatását, és olyan új stratégiát kell kidolgozni, amely az új kihívásoknak is megfelel. Az Európai Tanács elfogadott egy új többéves programot a 2010 és 2014 közötti időszakra, a Stockholmi Programot, amely lehetővé teszi a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség továbbfejlesztését. Az Európai Tanács véleménycserét tartott arról, hogy miként tudna az EU a legjobban hozzájárulni ahhoz, hogy a Koppenhágai Éghajlat-változási Konferencia eredményesen záruljon. Októberi ülésén elfogadott álláspontját megerősítve, kinyilvánította az EU és a tagállamok az iránti hajlandóságát, hogy évente 2,4 milliárd EUR összegű gyorsfinanszírozást nyújtsanak a 2010 és 2012 közötti évekre. Az Európai Tanács nyilatkozatot fogadott el Iránról és Afganisztánról.

o

o o

Az Európai Tanács ülését Jerzy Buzeknek, az Európai Parlament elnökének expozéja előzte meg, amelyet követően eszmecserére került sor.

I. Intézményi kérdések

1. Az Európai Tanács üdvözli a Lisszaboni Szerződés december 1-jei hatálybalépését. A Szerződés szilárd és tartós intézményi keretet biztosít az Uniónak, és lehetővé teszi számára, hogy teljes mértékben az előtte álló kihívások kezelésére összpontosítson.
2. A svéd elnökség alatt végzett intenzív előkészítő munka (amelynek eredményeit az EUCO 5/09 dokumentum tartalmazza) lehetővé tette a Szerződés zökkenőmentes hatálybalépését. December 1-jén Herman Van Rompuy az Európai Tanács elnökeként, Catherine Ashton pedig az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjeként elfoglalta hivatalát.
3. Az Európai Tanács felkéri a főképviselőt, hogy mielőbb terjessze elő – a 2009. október 29-i Európai Tanács által jóváhagyott elnökségi jelentés alapján – az Európai Külügyi Szolgálat szervezetére és működésére vonatkozó javaslatát annak érdekében, hogy azt a hozzá kapcsolódó jogi aktusokkal együtt 2010 áprilisának végéig el lehessen fogadni. A tagállamok folytatják a hozzájárulások benyújtását e területen.

4. Az Európai Tanács üdvözli, hogy a Bizottság nyilvános konzultációt indított a polgári kezdeményezésről. Felkéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb nyújtson be jogalkotási javaslatot annak érdekében, hogy azt 2010 első felében el lehessen fogadni.
5. Az Európai Tanács 2008. decemberi és 2009. júniusi következtetési nyomán a spanyol kormány javaslatot nyújtott be a Szerződéseknek az Európai Parlament összetételére vonatkozó átmeneti rendelkezések tekintetében történő módosításáról. Az Európai Tanács úgy döntött, hogy konzultációt folytat az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal a javaslat sürgős vizsgálata érdekében.

II. Gazdasági, pénzügyi és foglalkoztatási helyzet

6. A gazdasági és pénzügyi válság komoly kihívások elé állította a világgazdaságot, és 1930 óta a legsúlyosabb gazdasági visszaesést eredményezte. Az EU és tagállamai – hogy megküzdjenek a válsággal – számos rendkívüli intézkedést hajtottak végre, köztük az európai gazdaságélénkítési tervet 2008 decemberétől. A támogató intézkedések döntő fontosságúak a pénzügyi piacokba vetett bizalom helyreállításához, a piacok megfelelő működésének biztosításához, valamint ahhoz, hogy tompítsák a válságnak a növekedésre és foglalkoztatásra gyakorolt hatását.
7. A gazdasági helyzet kezdi mutatni a stabilizálódás jeleit, és a bizalom nő. Az előrejelzések szerint a 2010-es gyenge élénkülést 2011-ben újra erősebb növekedés követi, azonban a bizonytalanságok és az instabilitási tényezők továbbra is fennállnak, ugyanakkor a foglalkoztatás és a társadalmi helyzet 2010-ben várhatóan tovább romlik. A gazdaságot támogató politikákat ennél fogva érvényben kell tartani, és visszavonásukra csak akkor kellene, hogy sor kerüljön, amikor az élénkülés már teljes mértékben biztosítva van. A várakozások lehorgonyozása és a bizalom újbóli megerősítése érdekében az Európai Tanács újlag megerősíti a széles körű gazdaságösztönző politikák leépítésére vonatkozó hiteles és összehangolt stratégiák kidolgozásának és ismertetésének jelentőségét.

A válságkezelő intézkedések leépítésére vonatkozó stratégiák (exitstratégiák)

8. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy a költségvetési exitstratégia végrehajtására a Stabilitási és Növekedési Paktum keretén belül kerül sor, amely továbbra is az EU pénzügyi keretének sarokköve. A túlzott hiány esetén követendő eljárás alatt álló országoknak címzett, és különösen a Tanács által december 2-án elfogadott ajánlások fontos eszközt jelentenek a rendezett államháztartások visszaállításhoz. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács újólá hangsúlyozza a költségvetési exitstratégiára vonatkozó, október 20-i következtetéseit, és emlékeztet arra, hogy a stratégia magában foglal majd egy, a GDP 0,5 %-ának megfelelő referenciaértéket jóval meghaladó mértékű éves konszolidációt, a hosszú távú költségvetési fenntarthatóságot alátámasztó strukturális reformokkal együtt. A költségvetési konszolidációnak legkésőbb 2011-ben meg kell kezdődnie, egyes tagállamokban – ahol a gazdasági körülmények ezt lehetővé teszik – már korábban is, feltéve, hogy a bizottsági előrejelzések továbbra is azt mutatják, hogy az élénkülés erősödik, és önfenntartóvá válik.
9. Szélesebb alapokon nyugvó exitstratégiák kellenek, amelyek a pénzügyi támogatási rendszerek megszüntetésének a szükségességét is tekintetbe veszik. A jövőbeli munkát a Tanács által 2009. december 2-án a pénzügyi szektornak nyújtott támogatások megszüntetésére vonatkozóan meghatározott elveknek kell irányítaniuk. Döntő fontosságú, hogy olyan összehangolt megközelítés alakuljon ki, amely – a pénzügyi stabilitást és az egyes tagállamok helyzetét figyelembe véve – megfelelő ösztönzőket vezet be, hogy a pénzügyi intézmények ne függjenek többé az állami pénzügyi támogatástól.
10. Az Európai Tanács hangsúlyozta, hogy a negatív átgyűrűző hatások elkerülése érdekében megfelelően össze kell hangolni az állami támogatási intézkedések fokozatos megszüntetését a tagállamok között, az intézkedések leépítésének időzítésekor – összhangban a 2009. december 2-i tanácsi következtetésekkel – számos tényezőt figyelembe kell venni, és az egyes tagállamok helyzetétől függően a támogatás fokozatos megszüntetése az állami garanciákkal kell, hogy kezdődjön.
11. Az Európai Tanács arra ösztönzi a Tanácsot, hogy folytassa az exitstratégiákkal kapcsolatosan megkezdett munkát, és 2010. júniusig tegyen jelentést mind a költségvetés terén, mind pedig a pénzügyi szektorról.

Pénzügyi piacok és azok felügyelete

12. A pénzügyi válság egyértelműen rámutatott a jelenlegi szabályozási keret és a pénzügyi intézetekre vonatkozó felügyeleti szabályok gyenge pontjaira. Az Európai Tanács üdvözli a Tanács gyors és határozott fellépését, amennyiben az európai pénzügyi felügyeletre vonatkozóan alapvetően új struktúrát fogadott el. Ezen új struktúra létrehozásának célja a fogyasztók és befektetők pénzügyi piacokba vetett bizalmának visszaállítása, a jövőbeli piaci buborékok és válságok elleni jobb védelem biztosítása a gazdaságban, a stabilitás növelése és a felügyelet és a piaci integráció összhangba hozása.
13. Az Európai Tanács üdvözli az új uniós felügyeleti keretre vonatkozó teljes csomaggal kapcsolatban a Tanács által elért általános megközelítést. Új Európai Rendszerkockázati Testület szolgáltatja majd az Európai Unió számára a makroprudenciális kockázatok ellenőrző rendszerét, és jelentős kockázat fennállása esetén kockázati figyelmeztetéseket és a korrekációs intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat ad ki. A három új hatóság, vagyis a bank-, a biztosítás- és az értékpapírpia felügyeleti hatóság közös szakmai előírásokat fog kidolgozni, erőteljes koordinációs szerepet tölt be a felügyeleti kollégiumokban, képes lesz hatékonyan fellépni pénzügyi válsághelyzetekben, és biztosítja majd a közösségi jog egységes alkalmazását. Az Európai Tanács várakozással tekint az Európai Parlamenttel való, a mielőbbi elfogadást célzó tárgyalások elé, hogy az új rendszer 2010 folyamán megkezdhesse működését.

14. A tőkekövetelmény-irányelv módosításaira vonatkozó általános megközelítés Tanács általi elfogadása további lépést jelent a pénzügyi szabályozásnak a pénzügyi válság fényében történő megerősítéséhez. A megközelítés bizonyos banki tevékenységek tekintetében szigorítja a tőkekövetelményeket, továbbá egyértelmű és kötelező erejű szabályokat vezet be a javadalmazásra vonatkozóan, amelyek összhangban állnak a G 20-vezetők által jóváhagyottakkal. A pénzügyi szektoron belül a javadalmazási politikáknak elő kell mozdítaniuk a hatékony és eredményes kockázatkezelést, és hozzá kell járulniuk a jövőbeli gazdasági válságok elkerüléséhez. Az Európai Tanács most azt várja az Európai Parlamenttől, hogy mielőbb érjen el végleges megállapodást. Az Európai Tanács felkéri a pénzügyi szektort, hogy haladéktalanul vezessen be helyes javadalmazási gyakorlatokat, és e tekintetben arra ösztönzi a tagállamokat, hogy mihamarabb mérlegeljék az elérhető rövid távú lehetőségeket. Az Európai Tanács üdvözlí a Bizottság azon szándékát, hogy szorosan figyelemmel kövesse a helyes javadalmazási elvek megvalósítását. Az Európai Tanács további eredményeket sürget a bankszektorban tapasztalható prociklikusság megakadályozásával kapcsolatban, és felkéri a Bizottságot, hogy a Bázeli Bizottságban folyamatban lévő munka alapján 2010-ben nyújtson be további javaslatokat.
15. Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy meg kell újítani a gazdasági és társadalmi szerződést a pénzügyi intézmények és az általuk szolgált társadalom között, és biztosítani kell, hogy a társadalom élvezze a kedvező gazdasági időszakok előnyeit, és védve legyen a kockázatoktól. Az Európai Tanács arra ösztönzi az IMF-et, hogy a felülvizsgálat során a lehetőségek teljes skáláját mérlegelje, beleértve a biztosítási díjakat, a bankszanálási alapokat, a feltételes tőkére vonatkozó megállapodásokat és a pénzügyi tranzakciókra kivetendő globális adót is.

Az Európai Tanács – 2009. októberi következtetéseivel összhangban – felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy határozzák meg azokat az alapelveket, amelyeket az új globális szabályok kialakításakor tiszteletben kell tartani.

16. Az Európai Tanács hangsúlyozza továbbá, hogy fel kell gyorsítani az alternatív befektetésialap-kezelőkről szóló irányelvtervezettel kapcsolatos munkát, és hogy az irányelvnek a megfelelő javadalmazási politikákra is ki kell terjedniük. Üdvözlí a Bizottság azon szándékát, hogy 2010-ben jogalkotási javaslatokat nyújtson be a származékos piacok stabilitásának és átláthatóságának javítása érdekében.

A 2020-ig szóló új uniós stratégia

17. Az EU előtt jelentős strukturális kihívások állnak. Ezért indítottuk el tíz évvel ezelőtt a lisszaboni stratégiát. E stratégia hasznosnak bizonyult az európai versenyképesség erősítéséhez és a strukturális reformok ösztönzéséhez szükséges keret kialakításában. Most eljött az idő a lisszaboni stratégia hatásának értékelésére és mindenekelőtt arra, hogy előretekintsünk. A válság gazdasági és társadalmi hatására tekintettel, valamint az idősödő népesség, a fokozódó egyenlőtlenségek és az éghajlatváltozás jelentette kihívásokat is figyelembe véve most még inkább szükség van az új megközelítésre, mint ezelőtt bármikor. A versenyképesség további fokozása és az EU fenntartható növekedési potenciáljának további növelése érdekében új, ambiciózus és átalakított stratégia keretében kell a szakpolitikákat ismét a hosszú távú reformokra összpontosítani.
18. A már elvégzett munkára építve a tavaszi Európai Tanácsig rendelkezésre álló időt arra kell felhasználni, hogy meghatározzuk egy ilyen, 2020-ig szóló új uniós stratégia elemeit, és megvizsgáljuk, hogyan biztosítható az államháztartások fenntarthatósága a beruházások és a társadalmi jólét fenntartása mellett, hogyan hozhatók létre befogadó és hatékony munkaerőpiacok, hogyan erősíthető tovább a belső piac és hogyan aknázhatók ki teljes mértékben a külkereskedelem és a nyitottság kölcsönös előnyei. A további lényeges megvizsgálandó kérdések a zöldebb gazdaság kínálta előnyökkel, az üzleti környezetnek – különösen a kkv-k és az ipari bázis tekintetében történő – javításával és gazdaságaink tudásbázisának fokozásával kapcsolatosak, ideértve a kutatást és az innovációt is. Ezzel összefüggésben minden erőfeszítést meg kell tenni a gazdasági, a társadalmi és a területi kohézió, valamint a nemek közötti egyenlőség biztosítása érdekében.
19. Az Európai Tanács egyidejűleg az alkalmazandó módszerekkel kapcsolatos új gondolkodásra szólít fel; kézzelfogható eredmények elérésére irányuló, hatékonyabb és átláthatóbb irányítási struktúrára van szükség. Ezzel összefüggésben alapvető fontosságú a szakpolitikai intézkedések figyelemmel kísérése és értékelése. További gondolkodást igényel az is, hogy hogyan javítható a gazdasági politikák koordinálása és hogyan használhatók fel legjobban az országoknak címzett ajánlások annak érdekében, hogy a nemzeti és az uniós intézkedések közötti kapcsolat erősödjön, továbbá hogy a szociális partnerek, valamint a regionális és helyi hatóságok erőteljesebb bevonásával fokozódjon a tagállami felelősségvállalás.

20. Az Európai Tanács tudomásul veszi, hogy a Bizottság konzultációt kezdeményezett a leendő uniós stratégiáról, és várakozással tekint a Bizottság nagyszabású javaslatának megvitatása elé, amelyet 2010-ben a lehető leghamarabb elő kell terjesztenie annak érdekében, hogy azt az Európai Tanács – többek között 2010. tavaszi ülésén – teljes körűen megvitathassa.

Fenntartható fejlődési stratégia

21. A Lisszaboni Szerződés értelmében a fenntartható fejlődés továbbra is alapvető célkitűzése az Európai Uniónak. Amint azt a fenntartható fejlődésre vonatkozó uniós stratégia 2009. évi felülvizsgálatáról szóló elnökségi jelentés (16818/09) is hangsúlyozta, a stratégia továbbra is biztosítja a hosszú távú előretekintést, és valamennyi uniós szakpolitika és stratégia átfogó szakpolitikai keretét alkotja.
22. Több fenntarthatatlan tendencia sürgős beavatkozást igényel. Jelentős további erőfeszítésekre van szükség az éghajlatváltozás lelassításához, illetve az ahhoz való alkalmazkodáshoz, a közlekedési ágazat magas energiafogyasztásának visszafogásához, valamint a biológiai sokféleség és a természeti erőforrások jelenleg tapasztalható csökkenésének visszafordításához. A jövőben kiemelten kell kezelni a biztonságos és tartósan alacsony széndioxid-kibocsátású és alacsony erőforrás-igényű gazdaságra való átállás kérdését. A jövőbeli felülvizsgálatokban pontosabban meg kell határozni az elsődleges fontosságú intézkedéseket. Meg kell erősíteni az irányítást, beleértve a végrehajtási, a figyelemmel kíséresi és a nyomon követési mechanizmusokat, például azáltal, hogy egyértelműbbé tesszük azok kapcsolódását a 2020-ig szóló leendő uniós stratégiához és más átfogó stratégiákhoz.
23. Az Európai Tanács üdvözli a Bizottság arra vonatkozó szándékát, hogy – amint ezt a 2008. október 17-én előterjesztett közleményében meghatározta – létrehozza „a legkülső európai régiók fórumát”, amely nyitva áll minden tagállam és legkülső régió előtt. A fórum első ülését 2010. május 27–28-án rendezik Brüsszelben, majd ezután minden második évben kerül sor újabb ülésre.

24. Az Európai Tanács emlékeztet az uniós kiadások és források valamennyi vonatkozásának átfogó felülvizsgálatára vonatkozó célkitűzésre. Az Európai Tanács felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést a 2010-es prioritásokra vonatkozó iránymutatások céljával. Az Európai Tanács várakozással tekint az elé, hogy a Bizottság legkésőbb 2011 júliusáig benyújtsa a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslatát.

III. A Stockholmi Program – A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa

25. Az Európai Tanács újól meg erősíti elhatározását, hogy folytatja a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlesztését, szolgálva és védve az uniós polgárokat és az e térségben élőkét. Öt évvel a Hágai Programot követően elérkezett az idő arra, hogy az Unió az új kihívások hatékony kezelése érdekében felülvizsgálja a politikáját, maradéktalanul kihasználva a Lisszaboni Szerződés kínálta lehetőségeket. Az Európai Tanács ezért a 2010–2014-es időszakra új, többéves programot fogadott el, ez a Stockholmi Program.
26. Az Európai Tanács megítélése szerint az elkövetkező évek legfontosabb feladata az lesz, hogy szem előtt tartsuk a polgárok és más olyan személyek érdekeit és igényeit, akikért az Európai Unió felelősséggel tartozik. A kihívást az alapvető jogok és szabadságok és a sértetlenség tiszteletben tartásának biztosítása, és ezzel egyidejűleg Európa biztonságának garantálása jelenti. Kiemelkedően fontos, hogy a bűnüldözési intézkedések, az egyéni jogok és a jogállamiság védelmére irányuló intézkedések, valamint a nemzetközi védelmi szabályok ugyanabba az irányba vezessenek és egymást kölcsönösen erősítsék. A Stockholmi Program középpontjában az alábbiakban meghatározott főbb feladatok állnak.

27. **A polgárság és az alapvető jogok előmozdítása:** Az európai polgárságnak kézzelfogható valósággá kell válnia. A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség mindenekelőtt olyan egységes terület, amelyben az alapvető jogok védelme biztosítva van. Folytatódnia kell a schengeni térség bővítésének. Az ember és az emberi méltóság, valamint az Alapjogi Chartában és az emberi jogokról szóló európai egyezményben rögzített egyéb jogok tiszteletben tartása alapvető érték. E szabadságok gyakorlását és a polgárok magánéletének védelmét – különösen a személyes adatok védelme révén – például a nemzeti határokon túl is biztosítani kell. Figyelembe kell venni a kiszolgáltatott személyek sajátos igényeit, és biztosítani kell, hogy az európai polgárok és mások az Európai Unióban – és adott esetben akár az Unión kívül is – teljes mértékben érvényesíthessék jogaikat.
28. **A jog és a jogérvényesülés Európája:** Meg kell szilárdítani a jog érvényesülésén alapuló európai térséget, hogy megszűnjön a jelenlegi fragmentáltság. Elsőbbséget élveznek az emberek igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését megkönnyítő mechanizmusok, hogy a polgárok az egész Unióban érvényesíthessék jogaikat. Javítani kell továbbá a jogi szakemberek közti együttműködést és képzsüket, valamint erőforrásokat kell mobilizálni annak érdekében, hogy megszűnjenek a jogi határozatok más tagállamokban való elismerésének akadályai.
29. **Védelmet nyújtó Európa:** Belső biztonsági stratégiát kell kidolgozni az Unión belüli biztonság további javítása, és ezáltal az európai polgárok életének és biztonságának védelme, valamint a szervezett bűnözés, a terrorizmus és egyéb fenyegetések elleni küzdelem érdekében. A stratégiának a bűnüldözés, a határigazgatás, a polgári védelem és a katasztrófavédelem terén folytatott együttműködés, valamint a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés megerősítését kell céloznia Európa biztonságának növelése érdekében. Az Európai Uniónak továbbá munkáját a tagállamok közötti szolidaritásra kell alapoznia, és teljes mértékben ki kell használnia az EUMSZ. 222. cikkét.
30. **Beutazás Európába és a globalizáció:** Hatékonyabbá és eredményesebbé kell tenni az Európába való beutazásra vonatkozó eljárásokat az Unió területére elismerten jogos érdekből beutazni kívánó személyek számára. Az Uniónak és tagállamainak ugyanakkor garantálniuk kell polgáraik biztonságát. Az integrált határigazgatást és a vízumpolitikákat e célok szolgálatába kell állítani.

31. ***A felelősségvállalás, a szolidaritás és a partnerség Európája migrációs és menekültügyi kérdésekben:*** Az előretekintő és átfogó, szolidaritáson és felelősségvállaláson alapuló európai migrációs politika kidolgozása továbbra is az Európai Unió egyik kiemelt szakpolitikai célkitűzése. Gondoskodni kell valamennyi vonatkozó jogi eszköz tényleges végrehajtásáról, és teljes mértékben fel kell használni az e területen működő, érintett ügynökségek és hivatalok munkáját. A megfelelően kezelt migráció valamennyi érdekelt fél számára előnyös lehet. Az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum világos alapot teremt az e területen való további előrelépéshez. Európának rugalmas politikára lesz szüksége, amely igazodik a tagállamok prioritásaihoz és szükségleteihez, és lehetővé teszi a migránsok számára, hogy maradéktalanul éljenek a tagállamok által felkínált lehetőségekkel. A közös menekültügyi rendszer 2012-ben történő létrehozásának célkitűzése továbbra is fennáll, a védelemre szorulóknak pedig biztosítani kell a jogilag biztonságos és hatékony menekültügyi eljárások igénybevételének lehetőségét. Ezenkívül – a hiteles és fenntartható uniós bevándorlási és menekültügyi rendszerek megtartása érdekében – az Európai Tanács 2009. októberi következtetéseivel összhangban meg kell előzni és vissza kell szorítani az illegális migrációt, és küzdeni kell ellene, mivel az EU-ra és különösen a külső határai mentén elhelyezkedő tagállamokra – a déli határokat is beleértve – egyre nagyobb nyomás nehezedik az illegális migrációs áramlások miatt.
32. ***Európa szerepe a globalizált világban – a külső dimenzió:*** A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó uniós politika külső dimenziójának jelentősége szükségessé teszi, hogy az e területen folytatott szakpolitikák fokozottan beépüljenek az Európai Unió általános politikáiba. A külső dimenzió alapvető fontosságú az előttünk álló legfontosabb kihívások kezelése, valamint annak szempontjából, hogy több lehetőséget biztosítsunk az uniós polgárok számára ahhoz, hogy szerte a világban munkát vállalhassanak és üzleti tevékenységet folytathassanak. A szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés külső dimenziója létfontosságú e program céljainak sikeres végrehajtása szempontjából, továbbá azt az uniós külpolitika minden más vonatkozásában figyelembe kell venni és azzal teljes mértékben koherensnek kell lennie.
33. Az Európai Tanács felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen be a Stockholmi Program végrehajtására vonatkozó cselekvési tervet, amelyet legkésőbb 2010 júniusáig el kell fogadni, 2012 júniusáig pedig nyújtson be féléves értékelést.

IV. A Koppenhágai Éghajlat-változási Konferencia

34. A Koppenhágai Konferencia történelmi jelentőségű esemény a nemzetközi közösség számára, ahol együttesen léphetnek fel az éghajlatváltozás jelentette kihívások ellen. Az Európai Tanács emlékeztet a 2009. október 30-án elfogadott tárgyalási álláspontra. Valamennyi félnek teljes mértékben arra kell törekednie, hogy a bali cselekvési terv minden építőelemét felölelő és a Kiotói Jegyzőkönyv alapvető elemeire épülő, globális, átfogó, ambiciózus és politikailag kötelező érvényű Koppenhágai Megállapodás szülessen. A Koppenhágai Megállapodás előfeltétele, hogy a mérésre, a jelentéstételre és az ellenőrzésre vonatkozóan közösen elfogadott, átlátható nemzetközi előírásokat alkalmazzon, ezáltal biztosítva a kötelezettségvállalások, az intézkedések és a támogatás átláthatóságát és teljesítését. Ezzel összefüggésben az Európai Unió támogatni fogja a nemzetközi környezetvédelmi irányítás fejlesztésére irányuló erőfeszítéseket. A megállapodásnak egy a 2013. január 1-jével kezdődő időszakra szóló, jogilag kötelező erejű eszköz véglegesítését kellene eredményeznie, lehetőleg a Koppenhágai Konferenciát követő hat hónapon belül.
35. Az Európai Tanács e tekintetben üdvözli a több ország által a kibocsátáscsökkentésre vonatkozóan tett közelmúltbeli ígéreteket. Közös célkitűzésünknek annak kell lennie, hogy a globális felmelegedés tekintetében tudományosan megalapozott két fokos maximális érték alatt maradjunk. Néhány fél még nem nyújtotta be az e célkitűzésnek megfelelő ajánlatát. Az Európai Tanács a fejlett országokat arra szólítja fel, hogy ezt haladéktalanul tegyék meg, a fejlődő országokat – és közülük különösen a fejlettebbeket – pedig arra, hogy megfelelő mérséklési intézkedésekre vállaljanak kötelezettséget.
36. Az Európai Unió az élen jár az éghajlatváltozás elleni küzdelemben. A 2012 utáni időszakra vonatkozó globális és átfogó megállapodás részeként újólag megerősíti azon feltételes felajánlását, hogy 2020-ig az 1990-es szintekhez képest 30 %-os csökkentést tűz ki célként, feltéve, hogy más fejlett országok is kötelezettséget vállalnak a kibocsátás hasonló mértékű csökkentésére, és ahhoz a fejlődő országok is felelősségeik és képességeik szerint megfelelő mértékben hozzájárulnak.

37. A Koppenhágai Megállapodásnak 2010-ben kezdődő, azonnali intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket kell tartalmaznia. Az Európai Tanács elismeri, hogy ehhez megemelt pénzügyi támogatásra van szükség. A gyors folyósítású nemzetközi közfinanszírozásnak konkrét és külön támogatást kell biztosítania az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, az éghajlatváltozás mérsékléséhez – beleértve az erdészetet is – és a kapacitásépítéshez, különös hangsúlyt helyezve a kiszolgáltatottabb és a legkevésbé fejlett országokra. Az Európai Unió felszólítja a fejlett országokat, hogy az októberi Európai Tanács következtetéseivel összhangban jelentsék be a támogatáshoz való hozzájárulásait. Az EU bízik abban, hogy sikerül elérni az éves 7 milliárd EUR végösszeget. Az Európai Unió és tagállamai évente 2,4 milliárd EUR összegű gyorsfinanszírozást hajlandók nyújtani a 2010–2012. években.
38. Az Európai Tanács ezen túlmenően elismeri, hogy a köz- és magánszférából származó pénzmozgások jelentős növelésére van szükség 2020-ig, és ismételten hivatkozik 2009 októberi következtetéseire. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács ismételten megerősíti a nemzetközi közfinanszírozás rá eső méltányos részének biztosítására vonatkozó kötelezettségvállalását.

V. Bővítés

39. Az Európai Tanács támogatja a bővítésről és a stabilizációs és társulási folyamatról szóló 2009. december 8-i tanácsi következtetéseket.

VI. Külkapcsolatok

Fejlesztés

40. Az Európai Tanács elismeri, hogy a gazdasági válság továbbra is sújtja a legszegényebbeket, újól megerősíti a hivatalos fejlesztési támogatás keretében tett vállalásait, és 2010. júniusi ülésén, az ENSZ-csúcstalálkozót megelőzően visszatér a kérdésre.

Keleti partnerség és az Unió a Mediterrán Térségért

41. Az Európai Tanács üdvözli a keleti partnerség végrehajtásának megkezdését, annak a 2009. május 7-én Prágában tartott csúcstalálkozón való megindítását követően, és meglelégedéssel veszi tudomásul az EU és a partnerek közötti kapcsolatok megerősítése és elmélyítése irányában tett valamennyi legutóbbi lépést és kezdeményezést. Az Európai Tanács hangsúlyozza az Európai Unió kötelezettségvállalását a keleti partnerség végrehajtásának, valamint az EU és az érdekelt partnerországok politikai társulásának és további gazdasági integrációjának előmozdítása iránt.
42. Az Európai Tanács hangsúlyozza az EU és a mediterrán térség partnerországai közötti megerősített partnerség fontosságát, és üdvözli a kapcsolatok megszilárdításának folyamatát, valamint az együttműködés és a párbeszéd további mélyítése és az Unió a Mediterrán Térségért struktúráinak kialakítása érdekében tett erőfeszítéseket.

Irán

43. Az Európai Tanács elfogadja az Iránról szóló mellékelt nyilatkozatot.

Afganisztán

44. Az Európai Tanács elfogadja az Afganisztánról szóló mellékelt nyilatkozatot.

NYILATKOZAT IRÁNRÓL

Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy az Európai Unió 2004. óta dolgozik azon, hogy diplomáciai megoldást találjon Irán nukleáris programjának kérdésére. Az Európai Tanács különösen mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Irán mindeddig semmit sem tett azért, hogy helyreállítsa a nemzetközi közösségnek az iráni nukleáris program kizárólag békés jellegébe vetett bizalmát. Az a tény, hogy Irán – kötelezettségeit megszegve – Qom közelében titkos dúsító üzemet létesített, valamint kinyilvánította, hogy szándékában áll további erőműveket építeni, tovább növelte az Európai Tanács aggodalmát.

Az Európai Tanács ismételten arra sürgeti Iránt, hogy teljes mértékben és haladéktalanul tegyen eleget az ENSZ Biztonsági Tanácsa és a NAÜ vonatkozó állásfoglalásai szerinti kötelezettségeinek, különösen a NAÜ kormányzótanácsa 2009. november 27-i határozatában megállapított követelményeknek.

Az Európai Tanács sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Irán nem állapodott meg a Nemzetközi Atomenergia-ügynökséggel a teheráni kutatóreaktor nukleáris fűtőanyaggal való ellátásának azon módjáról, amely hozzájárulna a bizalom építéséhez, ugyanakkor Irán orvosi radioizotópok iránti szükségletét is kielégíti.

Az Európai Tanács mély aggodalommal veszi tudomásul, hogy Irán sorozatosan elutasította Kínának, Franciaországnak, Németországnak, Oroszországnak, az Egyesült Királyságnak, az Egyesült Államoknak és Javier Solanának, az EU főképviseleijének a nukleáris program és egyéb közös érdekű kérdések további megvitatására irányuló javaslatait. Mindamellet a Tanács a továbbiakban is elkötelezetten dolgozik azon, hogy diplomáciai megoldást találjon Irán nukleáris programjának kérdésére. A tárgyalási ajánlat napirenden marad.

Az Európai Unió folytatja az iráni nukleáris kérdés valamennyi vetületének vizsgálatát, és hamarosan dönt az ikerpályás megközelítés összefüggésében teendő további lépésekről. E tekintetben az Európai Unió továbbra is készen áll az Iránnal való kapcsolatfelvételre a kérdés tárgyalásos úton való rendezése érdekében, amennyiben Irán erre irányuló konkrét döntéseket hoz. Irán azonban tartósan elmulasztja, hogy megfeleljen nemzetközi kötelezettségeinek és nyilvánvaló a tárgyalások iránti érdektelensége, ami – többek között megfelelő intézkedésekben megnyilvánuló – egyértelmű válaszlépéseket tesz szükségessé. Az Európai Unió az ikerpályás megközelítésnek megfelelően támogatná az ENSZ BT fellépését, amennyiben Irán továbbra sem működik együtt a nemzetközi közösséggel nukleáris programja vonatkozásában. Az Európai Unió készen áll arra, hogy megtegye az ENSZ BT ezen eljárásának támogatására irányuló szükséges lépéseket. Az Európai Tanács arra kéri az uniós külügyminisztereket, hogy a Külügyek Tanácsa következő ülésén mérlegeljék a további lépésekre vonatkozó lehetőségeket.

Az Európai Tanács újólág kifejezi mély aggodalmát amiatt, hogy Iránban folytatódik az emberi jogok megsértése. Az Európai Unió a jövőben is az iráni kormány tudomására hozza majd aggodalmait, és emlékezteti Iránt a – többek között a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya alapján fennálló – nemzetközi kötelezettségeire. Az Európai Tanács újólág kifejezi fokozódó aggodalmát az Európai Unió misszióiban tevékenykedő munkatársak és európai állampolgárok helyzete miatt, akiket nemrégiben bíróság elé állítottak, és felszólítja Iránt haladéktalan és feltétel nélküli szabadon bocsátásukra. Bármely uniós tagállammal szembeni fellépés az EU egésze elleni fellépésnek minősül.

II. MELLÉKLET

NYILATKOZAT AFGANISZTÁN RÓL

Az Európai Tanács újólag hangsúlyozza az EU erőteljes elkötelezettségét Afganisztán és Pakisztán stabilitásának és fejlődésének előmozdítása mellett.

Ezzel kapcsolatban a Tanács kiemeli, hogy az EU kész támogatást nyújtani Hamid Karzai elnöknek a beiktatási beszédében szereplő öt kiemelt területen – a biztonság, a kormányzás és a korrupció elleni küzdelem, a gazdasági és azon belül a mezőgazdasági fejlődés, a béke és a megbékélés, valamint a regionális együttműködés területén – tett kötelezettségvállalásainak végrehajtásához. Ennek érdekében szorosan és stratégiai módon össze kell hangolni a nemzetközi erőfeszítéseket az Egyesült Nemzetek Afganisztáni Segítségnyújtó Missziója (UNAMA) vezetése alatt.

Az Európai Tanács emlékeztet arra, hogy az EU a régióra vonatkozó cselekvési terve révén döntő lépéseket kezdeményezett az afganisztáni és pakisztáni uniós fellépések koherensebb és összehangoltabb megközelítésének elérése és megerősítése érdekében.

Az Európai Tanács üdvözli Obama elnök nemrégiben tett azon bejelentését, amely szerint az Egyesült Államok tovább erősíti afganisztáni és pakisztáni szerepvállalását és kötelezettségvállalását. A bejelentés olyan pillanatban történt, amikor a nemzetközi közösség egésze megújult érdeklődéssel tekint Afganisztánra. Az Európai Unió készen áll arra, hogy szorosan együttműködjön Afganisztánnal, az Egyesült Államokkal és a nemzetközi közösségben részt vevő regionális és más partnerekkel az afganisztáni problémák megoldása érdekében.

Az Európai Tanács hangsúlyozza, hogy továbbra is átfogó megközelítésben kell kezelni az afganisztáni kihívásokat, a politikai, polgári/fejlesztési és katonai eszközökre építve. Arra kell összpontosítani, hogy képessé tegyük Afganisztán kormányát arra, hogy nemzeti és helyi szinten fokozatosan teljes körű felelősséget tudjon vállalni az ország biztonságáért, stabilizációjáért, társadalmi és gazdasági fejlődéséért, és kézzelfogható eredményeket tudjon felmutatni. Ezzel kapcsolatban az Európai Tanács különösen hangsúlyozza az afganisztáni kapacitásépítés szükségességét. Az Európai Unió és tagállamai már most is közel 1 milliárd eurót költenek különböző polgári, politikai és fejlesztési tevékenységekre Afganisztánban, a tagállamok által az ISAF-on keresztül a biztonsághoz nyújtott nagy összegű hozzájárulásain túl. Az Európai Tanács újfent hangsúlyozza az afganisztáni rendőrségi és igazságszolgáltatási ágazatban – többek közt az EU afganisztáni rendőri missziója révén – tett uniós kötelezettségvállalásokat.

2010. január 28-án nemzetközi konferenciát tartanak Londonban. Az Európai Tanács ez alkalomból egyértelmű kötelezettségvállalásokat vár az afgán kormánytól a kormányzás és különösen a helyi szintű kormányzás, a korrupció és a kábítószeres elleni intézkedések, az újrabeilleszkedés, a társadalmi-gazdasági fejlődés és a régióbeli szomszédos államokkal való szilárd kapcsolatok kiépítése terén. A nemzetközi közösségtől pedig megújított politikai támogatást várunk a biztonság, a kormányzás és a gazdasági fejlődés terén, többek közt a nemzetközi koordinációs struktúra javítása révén. Ez a konferencia egy lépés afelé, hogy a felelőségeket fokozatosan átadjuk az afgán hatóságoknak.

III. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI TANÁCS ELÉ TERJESZTETT DOKUMENTUMOK LISTÁJA

- Az elnökség jelentése az Európai Tanácsnak az elért eredményekről – A Lisszaboni Szerződés végrehajtása (EUCO 5/09)
- Az EU fenntartható fejlődési stratégiájának 2009. évi felülvizsgálata – Az elnökség jelentése (16818/09)
- Miniszteri nyilatkozat: Az EBVP tíz éve – Kihívások és lehetőségek (15649/09 + COR1 + COR2)
- A Tanács 2009. december 8-i következtetései a bővítésről / a stabilizációs és társulási folyamatról (17169/1/09 REV1)
- A Tanács által december 2-án elfogadott következtetések a kilépési stratégiákról (17066/09)
- Az ECOFIN-Tanács elnökének levele a pénzügyi felügyelettel kapcsolatban elért eredményekről (17398/09)
- A Stockholmi Program – a polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa (17024/09)
- A Tanács által 2009. november 16-án elfogadott következtetések az integrált tengerpolitikáról (15175/1/09 REV1)
